

Nárůst počtu poskytnutých úvěrů v posledních desetiletích způsobil zvýšení důrazu na řádné posouzení úvěrové spolehlivosti dlužníků. Skóringové modely mají za cíl klasifikovat dobré a špatné žadatele před poskytnutím půjčky. V této práci analyzuji rozsáhlý soubor reálných dat obsahující informace o dlužnících, kterým byl v České republice poskytnut nezajištěný spotřebitelský úvěr. Cílem je stanovení hlavních indikátorů budoucího selhání pomocí použití sedmi klasifikačních metod. Pro každou metodu je vypočtena statistika hodnotící přesnost modelu, aby bylo možné porovnat jejich vhodnost pro zkoumané typy úvěrů. Výsledky logistické regrese, jakožto hlavního modelu, napovídají, že věk dlužníka, měsíční příjem, kraj, ve kterém bydlí a počet dětí značně ovlivňují pravděpodobnost selhání. Dlužníkovu pohlaví a úroveň vzdělání se naopak neprokázaly jako důležité faktory pro posouzení bonity klienta. Z porovnání použitých klasifikačních metod vyplývá, že všechny modely poskytly téměř shodné výsledky a mohou být použity jako skóringové modely. Tato práce doplňuje nízký počet studií zabývajících se ohodnocením úvěrové schopnosti v České republice a poskytuje nové poznatky o klíčových faktorech, které vedou k selhání dlužníků v případě nezajištěných spotřebitelských úvěrů.